

N:o 133.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 12 maj 1909.
— — — — Andra Kammaren den 12 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtelse af rätt till bearbetande af icke inmutningsbara mineralfyndigheter å kronojord.

(Statsutskottets utlåtande n:o 130.)

Till Konungen.

I en till Riksdagen aflåten proposition (n:o 161) af den 19 mars 1909 har Eders Kungl. Maj:t under åberopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver jordbruksärenden för samma dag föreslagit Riksdagen att för de fall, beträffande hvilka icke i annan ordning särskilda bestämmelser med Riksdagens medverkan träffats, medgifva, att för tiden intill den 15 maj 1910 Eders Kungl. Maj:t må äga

ej mindre åt svenska män bevilja tillstånd att mot den årliga afgäld och under de villkor i öfrigt, Eders Kungl. Maj:t bestämmer, å kronojord inom visst å marken utstakadt område under en tid för hvarje gång af högst tio år med andras uteslutande med arbete belägga och sig tillgodogöra mineralfyndigheter af andra slag, än som enligt 1 § grufve-

stadgan kunna utgöra föremål för inmutning, med rätt för koncessionsinnehafvaren att, därest vid upplåtelse tidens utgång dylik upplåtelse fortfarande blifver af Riksdagen medgifven, äga företräde till öfverenskommelse om fortsatt arbete med fyndighetens tillgodogörande på de villkor, Eders Kungl. Maj:t då på grund af sig företeende omständigheter kan finna godt bestämma,

än äfven åt sådan koncessionsinnehafvare för den tid, hvarunder koncessionen beviljats, upplåta erforderlig mark för vägar samt för anläggning af verkstäder och arbetarbostäder, med skyldighet för koncessionsinnehafvaren att för sålunda åt honom upplåtna förmåner gälda visst årligt arrende, som bestämmes genom särskild uppskattning före upplåtelsens medgifvande.

1902 års och hvarje följande lagtima Riksdag har, på framställning af Eders Kungl. Maj:t, för tiden intill den 15 maj därpå följde år bemyndigat Eders Kungl. Maj:t att, under vissa närmare bestämmelser, upplåta rätt till bearbetande af marmorfyndigheter å kronojord. Eders Kungl. Maj:ts nu föreliggande förslag afser ett dylikt bemyndigande för tiden intill den 15 maj 1910, dock med den olikhet emot hvad förut ägt rum, att bemyndigandet skulle omfatta icke blott marmorfyndigheter, utan jämväl öfriga icke inmutningsbara mineralfyndigheter. Och då de skäl departementschefen anfört för ett sådant utvidgande af bemyndigandet synas Riksdagen tillfyllestgörande, har Riksdagen för de fall, beträffande hvilka icke i annan ordning särskilda bestämmelser med Riksdagens medverkan träffats, medgifvit, att för tiden till den 15 maj 1910 Eders Kungl. Maj:t må äga

ej mindre åt svenska män bevilja tillstånd att mot den årliga afgäld och under de villkor i öfrigt, Eders Kungl. Maj:t bestämmer, å kronojord inom visst å marken utstakadt område under en tid för hvarje gång af högst tio år med andras uteslutande med arbete belägga och sig tillgodogöra mineralfyndigheter, af andra slag, än som enligt 1 § grufvestadgan kunna utgöra föremål för inmutning, med rätt för koncessionsinnehafvaren att, därest vid upplåtelse tidens utgång dylik upplåtelse fortfarande blifver af Riksdagen medgifven, äga företräde till öfverenskommelse om fortsatt arbete med fyndighetens tillgodogörande på de villkor, Eders Kungl. Maj:t då på grund af sig företeende omständigheter kan finna godt bestämma,

än äfven åt sådan koncessionsinnehafvare för den tid, hvarunder koncessionen beviljats, upplåta erforderlig mark för vägar samt för anläggning af verkstäder och arbetarbostäder med skyldighet för koncessionsinnehafvaren att för sålunda åt honom upplåtna förmåner gälda visst årligt arrende, som bestämmes genom särskild uppskattning före upplåtelsens medgifvande.

Stockholm den 12 maj 1909.

Med undersåtlig vördnad.
